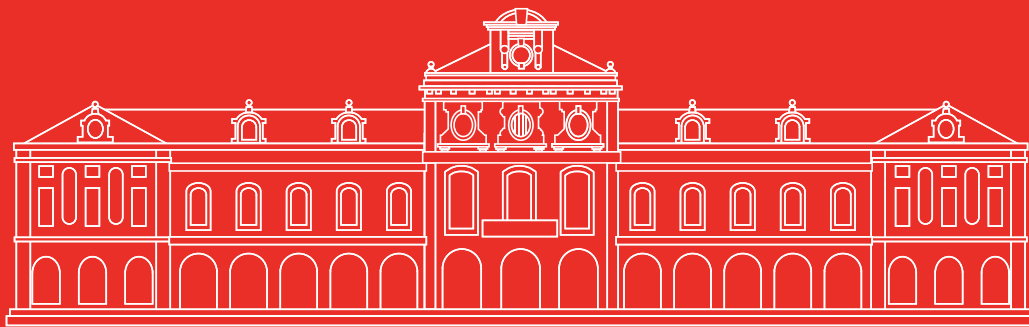

El Palau del Parlament

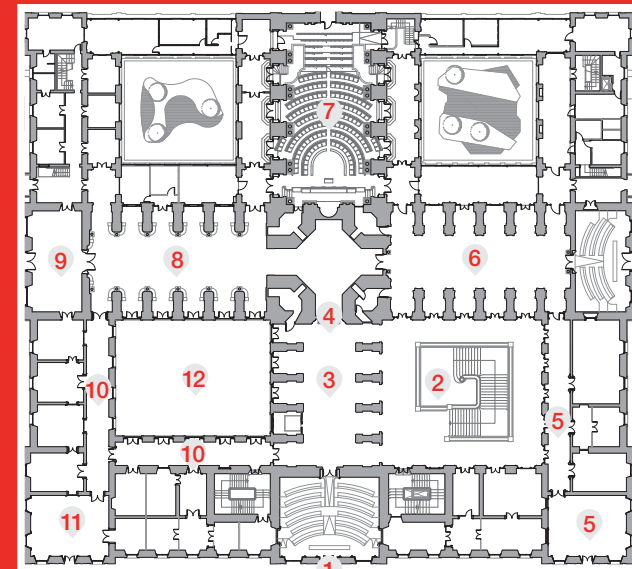

Us convidem a visitar la seu d'un dels parlaments més antics del món, el Parlament de Catalunya, i a conèixer-ne les funcions. Reserveu el dia i l'hora que més us convinguin i un guia especialista us acompanyarà pels espais més emblemàtics del Palau, us descobrirà la història de l'edifici i us explicarà les funcions del Parlament i la tasca dels 135 diputats que representen el poble de Catalunya. Les visites són gratuïtes i tenen una durada de quaranta-cinc minuts.

Reserves:

<https://www.parlament.cat/aulaparlament>

1. Façana del Parlament de Catalunya
2. Escala d'honor
3. Saló dels Canelobres
4. Rotonda
5. Sala 4 i passadís de les sales de comissions
6. Saló Gris
7. Saló de Sessions
8. Saló Rosa
9. Despatx presidencial
10. Passadís de les vicepresidències i les secretaries
11. Sala de la Mesa i de la Junta de Portaveus
12. Auditori

1

Façana del Parlament de Catalunya
(1716-1746)

La façana del Parlament de Catalunya evidencia el caràcter històric d'aquesta institució que, avui, s'allotja en aquest edifici de rajola vermella i pedra de Montjuïc. L'edifici va ser projectat a inicis del segle XVIII per l'enginyer militar flamenc Joris Prosper van Verboom (1665-1744) arran de la caiguda de Barcelona l'any 1714 en la Guerra de Successió.

Aquests murs van ser aixecats per a esdevenir un magatzem d'armes i material de guerra i formaven part de la ciutadella militar que va fer construir Felip V per a controlar els ciutadans de Barcelona l'any 1716.

Actualment s'hi pot apreciar el predomini dels esgrafiats noucentistes de l'arquitecte municipal de Barcelona Pere Falqués (1850-1916), fets quan l'antic arsenal es va convertir en palau reial l'any 1889, i dues ales laterals, construïdes pel mateix arquitecte i annexades l'any 1915, decorades amb vint-i-vuit bustos d'artistes catalans quan el recinte es va convertir en museu municipal d'art l'any 1900. El 1932 l'Ajuntament de Barcelona va cedir l'edifici perquè fos la seu del Parlament de Catalunya.

2

Escala d'honor (1892-1930)

L'escala d'honor enllaça l'antiga planta dels carruatges de l'arsenal d'armes amb la planta noble del Parlament. El marbre blanc dels esglaons i la balustrada ressalten la voluntat majestuosa de l'antic palau reial. Avui, l'escala d'honor és un dels espais més sumptuosos de la cambra legislativa catalana.

Al vestíbul, a l'esquerra de l'escala, es poden contemplar uns armariets creats l'any 1932, on antigament els diputats del Parlament guardaven els barrets abans de pujar a la planta noble per a accedir al Saló de Sessions.

L'escala d'honor està coberta per una extraordinària claraboia d'estil modernista de fusta, ferro forjat i vidres decorats del mestre vidrier Martí Carbonell i el pintor decorador Pere Graner, segons el disseny de Pere Falqués, que potencia la llum i els efectes de transparència.

3

Saló dels Canelobres (1890-1932)

El Saló dels Canelobres, dissenyat per Pere Falqués el 1890, té com a element principal vuit canelobres de bronze decorats amb una barreja d'elements vegetals i animals.

La decoració d'aquest vestíbul d'honor va ser coordinada per l'arquitecte Josep Goday i el decorador Santiago Marco, dies abans que l'edifici s'utilitzés per primera vegada com a seu del Parlament.

El Saló presenta una decoració mural en grisalla i vint-i-quatre figures al·legòriques de la pau i la justícia de la mitologia greco-romana en sanguina, ornamentació típica de les parets i els sostres neoclàssics, seguint la tècnica del *trompe-l'oeil*. Aquestes figures són obra de Josep Pey i daten del 1932.

Seguint el sostre del Saló cap a l'òctgon central, hi ha els escuts de la monarquia borbònica i de la ciutat de Barcelona, entrecavalcats i presentats per dos *putti*, obra de Pere Falqués.

4

Rotonda (1889-1900)

La rotonda és el creuer central de l'edifici del Palau, de forma octogonal i coronat per una cúpula recoberta interiorment per una claraboia de fusta i vidre, obra de Santiago Marco.

El treball que predomina en aquest espai prové dels tallers Vilaró i Valls i consisteix en un estucat de diferents colors que formen figures geomètriques d'estil *art déco*.

Al cos central de la rotonda hi ha el quadre *7 de novembre*, d'Antoni Tàpies, que commemora l'Assemblea de Catalunya del 1971. Va ser cedit per la Fundació Antoni Tàpies l'any 2005 amb motiu del vint-i-cinquè aniversari de la reobertura del Parlament de Catalunya, el 10 d'abril de 1980.

5

Sala 4 i passadís de les sales de comissions (1889-1900)

La sala 4 estava destinada a acollir en època del palau reial, a final del segle XIX, el despatx de la reina regent d'Espanya Maria Cristina d'Habsburg-Lorena. Com a Parlament de Catalunya, el 1932, hi tenen lloc les reunions del govern català republicà.

En els sostres la capacitat creativa de Pere Falqués és inesgotable. Combina de manera magistral el marbre i la fusta i converteix les bigues de ferro en veritables joies arquitectòniques.

Pere Falqués va repartir els treballs de metal·listeria entre La Maquinista - Sociedad de Materiales para Ferrocarril y Construcción i Wolguenet i Torras (1899).

6

Saló Gris (1889-1900)

El Saló Gris, braç dret de la nau transversal, és una de les sales de passos perduts. L'aspecte actual, amb pilastres de marbres grisos i conglomerats, és un treball de l'arquitecte Pere Falqués en el context d'habilitació de l'arsenal com a palau reial.

L'any 1889, Falqués va concebre aquest espai com el menjador de gala del palau, però finalment l'edifici no es va utilitzar mai com a residència reial. L'any 1902, ja com a museu municipal d'art, aquesta sala va formar part d'un itinerari de pintures i escultures d'estils diversos fins l'any 1931.

Des d'aquest espai es pot accedir a l'actual sala de premsa, construïda el 2010, on treballen els periodistes dels diferents mitjans i es duen a terme les conferències de premsa.

7

Saló de Sessions (1933)

El Saló de Sessions es va instal·lar en l'espai rectangular que Pere Falqués havia previst per al Saló del Tron. Les obres d'adequació, coordinades per Santiago Marco, pioner de l'arquitectura domèstica, van arranjar de manera definitiva el Saló i hi van donar l'actual disposició en hemicicle l'any 1933.

A la part alta del Saló, Santiago Marco hi va obrir uns ulls de bou el·líptics coberts per vidres decorats amb temes vegetals clàssics, d'acord amb l'estil de l'arquitectura modernista, dissenyats pel taller de Granel·l i companyia, continuador del de Rigalt, el més important d'aquell moment.

Els escons i la resta del mobiliari del Saló de Sessions són de fusta de roure i de pi de Flandes. L'ebenista i dissenyador Josep Mainar, sota les ordres de Santiago Marco, va ajudar a fer encaixar a la perfecció aquest hemicicle amb les columnes de marbre de Tortosa i capitells jònics de bronze de l'època del palau reial, construïdes pel marbrista Lluís Nogués.

8

Saló Rosa (1889-1900)

El Saló Rosa, a l'esquerra de la nau transversal, és l'altra sala de passos perduts.

En l'època del palau reial, l'arquitecte Pere Falqués va pensar que havia de ser el saló de festes. Avui recorden aquell llegat històric les deu columnes decoratives de fust curt, de base i capitells jònics amb fulles d'acant de grans dimensions que acaben amb un collarí en gelosia sobre grans mènsules. A la part inferior de les columnes, a continuació de les mènsules, hi ha els festejadors, pedrissos que servien per a seure-hi i conversar.

La catifa històrica del Saló Rosa i les de la resta de salons van ser un encàrrec del Parlament l'any 1934 a la fàbrica Tomàs Aymat, de Sant Cugat del Vallès. L'11 de novembre de 1992, el Parlament i la Diputació de Barcelona van signar l'acta de recepció i lliurament de les catifes, que havien estat guardades a l'edifici de la Diputació els anys de la dictadura franquista.

9

Despatx presidencial (1932)

El despatx presidencial és el despatx oficial del president o presidenta del Parlament, on rep les visites institucionals i atén les audiències. Al sostre hi ha l'ornamentació creativa i característica de l'obra de Pere Falqués. En aquest despatx es combinen el marbre, les bigues decorades i una recreació en fusta policromada dels arcs de diafragma típics del gòtic català usats en l'arquitectura civil.

A sobre de la porta principal, al plafó superior, l'escut de la Generalitat, fet sota la direcció del decorador Santiago Marco l'any 1932, constitueix una mostra més de l'etapa republicana del Parlament.

Sortint de la sala, a mà esquerra, les cobertes de les dependències ocupades pels serveis de presidència, que evocuen els sostres de revoltos, les voltes de mocador i els casquets esfèrics, van servir a Falqués per a monumentalitzar l'obra de rajola vista, com un homenatge al bon ofici dels paletes catalans.

10

Passadís de les vicepresidències i les secretaries (1889)

La galeria que voreja el costat est del pati interior esquerre serveix de corredor d'accés als despatxos de les vicepresidències de la Mesa del Parlament i a la sala de la Mesa i de la Junta de Portaveus. Presenta el sistema de coberta amb teginats de fusta, marbre i metall, com la majoria dels despatxos del primer pis projectats per Pere Falqués.

A continuació, hi ha la galeria que voreja el costat sud del pati interior esquerre i que serveix de corredor d'accés als despatxos dels secretaris del Parlament i a l'escala interior esquerra. El sistema de coberta mitjançant una sèrie de cúpules sobre petxines s'inspira en exemples de tradició bizantina. Les parets mostren fornícules amb efigies de reis medievals del casal de Barcelona. El recobriment ceràmic ataronjat d'aquesta galeria, obra de Tarrés i Macià, Josep Molins, Joan Romeu i Jaume Pujol, ofereix un fort contrast amb els altres materials (pedra, fusta i metall) que conformen el sistema decoratiu típic de l'edifici.

11

Sala de la Mesa i de la Junta de Portaveus (1889)

La sala de la Mesa i de la Junta de Portaveus és l'espai on tenen lloc les reunions per a organitzar el treball parlamentari. El sostre d'aquesta sala és característic de l'arquitectura de Pere Falqués. Les bigues de ferro, cobertes de fusta i amb elements ornamentals decoratius, són en aquesta sala una veritable obra d'art.

Davant de la taula ovalada hi ha el quadre *Dona*, de Joan Miró (1893-1983). A la dreta del quadre hi ha els retrats dels presidents del Parlament des dels seus inicis fins a l'època actual.

12

Auditori (2003)

Aquesta sala, que havia estat un dels patis de l'antic arsenal, es va inaugurar l'any 2003, ja que va ser un dels últims espais que es van fer servir com a museu. Avui, l'Auditori acull actes institucionals, conferències i les recepcions més nombroses.

L'espai és cobert amb una cúpula de vidre tallat, obra d'André Ricard, que incorpora al centre l'escut de la Generalitat. Els murs del pati, amb les balconades i els finestrals originals de Pere Falqués i les gàrgoles de l'antic arsenal al damunt, recuperen la sobria brillantor mediterrània, apreciable especialment si es contemplen des de la planta noble. El terra, de marbre, també dibuixa l'escut de la Generalitat.